

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi június hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. évi január hó 27. napján kihirdetett 5.B.111/2010/35. számú **ítéletét megváltoztatja**, az 1 rb. emberölés büntettként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.166.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés a./ és c./ pontja szerinti emberölés büntettként, az 1 rb. magánlaksértés vétségeként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.176.§./1/ bekezdés, /2/ bekezdés a./ pontja, illetve Btk.12.§./2/ bekezdése szerinti 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánlaksértés vétségének, az 1 rb. rongálás vétségeként értékelt cselekményt pedig 1 rb. a Btk.324.§./1/ bekezdés és /3/ bekezdés a./pontja, Btk.16.§. szerinti 1 rb. rongálás büntette kísérlétének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmények miatt az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 8.240.- /Nyolcezer-kettőszáznegyven/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.111/2010/35. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb emberölés büntettkében (Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), 1 rb kifosztás büntettkében (Btk. 322.§ (1) bekezdés b./ pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett zaklatás büntettkében (Btk. 176/A.§ (2), (3) bekezdés II. fordulat, Btk. 12.§

(2) bekezdés), 1 rb magánlaksértés vétségében (Btk. 176.§ (2) bekezdés a./ pont), 1 rb lopás vétségében (Btk. 316.§ (1), (2) bekezdés II. fordulat f./ pont), 1 rb rongálás vétségében (Btk. 324.§ (1), (2) bekezdés a./ pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés, 12.§ (2) bekezdés).

Ezért halmazati büntetésül 20 év fegyházra, 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, határozott a bűnjelekről, elbírálta a magánfél polgári jogi igényét, valamint kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott részbeni felmentés és enyhítés, védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést, míg az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.127/2010/3-I. számú átiratában indítványozta kiegészíteni az ítélet személyi részét a vádlott korábbi büntetésének elkövetési idejével, az 5. tényállási pontban írtakat a helyszíni szemle adatai, valamint a tűzvédelmi szakértői vélemény alapján, a 7/a. tényállási pontban a sértett életkorával, illetőleg egy évszám elírására hívta fel a figyelmet. Álláspontja szerint az 5. tényállási pont helyes minősítése rongálás büntetvének kísérlete. A büntetéskiszabásra vonatkozó indokolásban további súlyosító és enyhítő körülmények rögzítendőek álláspontja szerint. Összefoglalva indítványozta, hogy az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét változtassa meg, és a rongálás vétségeként értékelt cselekményt 1 rb, a Btk. 324.§ (3) bekezdés a./ pontjába ütköző rongálás büntetvének kísérletének minősítse, az ítélet többi rendelkezését pedig - a tényállás és az indokolás javasolt korrekcióival - hagyja helyben.

Másodfokon a vádlott írásban észrevételét és fellebbezésének írásbeli indokolását is előterjesztette. Ezekben lényegében védekezését ismételte meg, és esetleges bizonyítást is ajánlott a másodfokú bíróság számára. A beadványai tartalma hasonló volt, az emberölés alapesetének elkövetését nem vitatta, a kifosztásra nem tudott magyarázatot adni, felelősségét tompította, a többi bűncselekmény tekintetében viszont - zaklatás, magánlaksértés, lopás, testi sértés - teljes tagadásban volt.

A vádlott észrevételében részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, egyes helyeken bizonyíték nélküli. A tanúk összebeszéltek, a tárgyi, helyszíni bizonyítékok feltárása nem történt meg, a védekezéséhez szükséges iratokat nem kapta meg, azokba nem tekinthetett be. A bíróság ügyfelderítési kötelezettségének nem tett eleget, fikciók alapján jutott méltatlan következtetésekre. A zaklatás kapcsán T1. tanúnak a többször változtatott, hamis állításait vette figyelembe a bíróság, az ő híváslistáját azonban nem szerezte be a szolgáltatótól. Nem érti, hogy a család miért félt tőle ennyire, mert az üzenetei nem adtak okot erre. A szakítás és a költözés nagyon megviselte, depressziója miatt pszichológusi segítségre van szüksége. Kérte pszichiáter, **T9 tanú**, **T8 tanú** tanúkenti kihallgatását. Állította, hogy a sértett kerítésén nem mászott át, a garázsban a villanyt nem kapcsolta fel,

mérgezett ételt nem tett a kertbe a kutyáknak. Nem gondolta komolyan, hogy **T1 tanú** édesanyja arcáról letörli a mosolyt, hiszen korábban is kibékültek, harmóniában töltöttek együtt napokat. Elköltözésének oka nem az italozása volt. **T2 tanú** vallomása is hazugság, mert a bejáratí ajtót nem lehet mellézárni, neki kulcsa nem volt, ezt tanúsíthatja **T10** és **T9 tanú**. A garázsajtót nem nyitogatta, a tüzesetet sem ő csinálta. **T5 tanút** élettársa bántalmazta szóváltás közben. Italozó életmódja több konfliktust eredményezett, itt utalt arra, hogy miként segített neki, amikor magatehetetlen részeg volt, ennek ellenére meglopta és hazudozott. Az emberölés kapcsán arra hivatkozott, hogy egy könyvért és a csizmájáért ment a házhoz, és csak azért volt nála kés, mert többször kirabolták. Részletesen nem emlékszik a történetekre, mert sokkos állapotba került a dulakodás után, de orvul nem támadott a sértettre. Kirendelt védője, szerinte, nem végezte megfelelően a munkáját. A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, ami nem történt meg az általa előadottak szerint, ezért hatályon kívül helyezést, és az ügy tisztázása érdekében helyszíni tárgyalás tartását indítványozta. Végül bizonyíték hiányában az eljárás megszüntetését kérte a zaklatás, magánlaksértés, lopás, rongálás, testi sértés vádja alól, míg az emberölés büntettének alapeseti minősítését.

Fellebbezésének írásbeli, szintén részletes indokolásában az általa korábban írtakat részben megismételte, részben kiegészítette. Kifejtette, hogy az irattanulmányozás során iratellenességet észlelt. Nem volt módja, hogy összefüggően és tárgyszerűen előadja védekezését. Több vallomást, bizonyítékot nem vett figyelembe a bíróság, és eltúlzott a büntetése. Ezért az ítélet megváltoztatását, a megalapozatlanság kiküszöbölését kérte. A Fehér család tagjai összebeszéltek, nem zaklatta telefonon és sms-ben **T1 tanút**, **T5 tanút** nem bántalmazta. Szavahihetőnek nevezte magát, és indítványozta felmentését a súlyos testi sértés vádja alól. Az emberölés büntette és kifosztás büntette kapcsán is kifogásokat írt le. Öt évig szeretetben éltek **T1 tanúval**, **sértettel** párszor volt nézeteltérése. Ahhoz, hogy valaki embert öljön előre megfontolt szándékkal komoly motivációnak kell lennie, de ilyen nem volt. Téves következtetések alapján állapította meg a bíróság a szándékosságot és a minősítő körülményt. Vallomása, a helyszíni szemle és a tanúvallomások ellentmondanak ennek. Kés azért volt nála, mert kirabolták, Marci és Misi nevű ismerőse tudta volna ezt bizonyítani. A csizma miatt ment a házhoz, azt akarta elkérni, mert a garázsban maradt. Nem mászott be az udvarra, őt igazolja a helyszíni szemle is. Az időpontot úgy választotta, hogy a párjára ne kelljen sokat várnia. **sértett** beengedte a házba, ő a folyosón várakozott, amikor **sértett** egy műanyag késsel nekitámadt, hogy elzavarja. Rosszul reagált, dulakodás közben véletlenül szúrta meg a nyakán, amikor egyensúlyát veszítette. Nagyon sajnálja a történeteket. Indítványozta, hogy az ítéletábla mellőzze az előre kiterveltséget, a büntetését enyhítse, vagy az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa új eljárás lefolytatására, mert a bizonyítékokat újra kell vizsgálni. Nem talál rá magyarázatot, hogy az ékszereket, amit tőle lefoglaltak, miért vette magához. Kifosztás helyett lopás megállapítását

kérte. Búcsúlevele is igazolja, hogy öngyilkosságra készült, ha előre kiterveli az emberölést, akkor utána külföldre menekülhetett volna. A rongálással kapcsolatban azt adta elő, hogy **T6 tanú** elmondta, hogy nem őt látta az irodánál. Nem ő csinálta, és nem volt ott a helyszínen. A hátizsákját lefoglalta a rendőrség, de egyik lefoglalt tárgyat sem vizsgálták meg, hogy összefüggésbe hozható-e a bűncselekménnyel. Ez alól a vádpont alól is felmentését, és a valós tények, bizonyítékok alapján humánus döntés meghozatalát kérte.

Az ítélet tábla a vádlott beadványaiban írt bizonyítási indítványoknak nem adott helyet, bizonyítást nem rendelt el, nyilvános ülésre tűzte ki az ügyet, amelyen az érintettek megjelentek.

A védő fenntartotta az elsőfokú perbeszédben elhangzottakat. Megjelölte azokat a szempontokat, amelyek mentén elfogadva a tényeket, védece hivatkozásaihoz megfelelő minősítésnek kell társulnia. A felelősséget csak abban a körben lehet megállapítani, amelyben a vádlotti nyilatkozat azt alátámasztja. Hangsúlyozta, hogy a vádlott az ölési cselekményt védekezés közben gondatlanul követte el, erről részletes nyilatkozatot tett, egyúttal vitatta a minősítést. A kifosztásban részben elismerte a felelősségét védece, azonban a többi cselekményben tagadta. A rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentésének van helye, mert a vádlott által okozott kár a szabálysértési értékhatárt nem haladja meg. Indulatból cselekedett, de nem akart nagy kárt okozni. Az enyhítő körülmények közül kiemelte a személyiségzavart, amelynek nyomatékos figyelembe vételét kérte. A 61 éves vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés eltúlzott és méltánytalan, figyelemmel az előzetes fogvatartásban töltött időre is.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványát az alábbi módosításokkal tartotta fenn. Véleménye szerint a magánlaksértés vétsége folytatólagosan elkövetettként minősül, míg az emberölésnél megállapítható további minősítő körülmény, az aljas indokból való elkövetés. A vádlott **T1 tanúval** megromlott kapcsolataért anyósát okolta, ezért elhatározta, hogy bosszút áll. Ezután áttért a közvéleményt foglalkoztató büntetés kiszabási gyakorlatra, miszerint kellő differenciáltsággal kell megközelíteni ezt a kérdést bűncselekmény csoportonként. A büntetéskiszabás az élet elleni cselekményeknél általában a helyén van, adott ügyben is ezt lehet mondani. Az elsőfokú bíróság a határozott tartamú szabadságvesztés maximumát alkalmazta. Indítványozta, hogy az említett két bűncselekmény minősítését az ítélet tábla változtassa meg, majd az átiratban írt korrekciók mellett, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.

A védő a súlyosabb minősítés okán nem kérte a nyilvános ülés elnapolását. A folytatólagosság megállapításával egyetértett, azonban az élet elleni cselekmény további minősítő körülménye tekintetében a fellebbviteli főügyészség indítványának elutasítását indítványozta.

A sértett felszólalásában az ügyészi indítvánnyal értett egyet. Édesanyjának a vádlott elvette az életét, amihez nem volt joga.

A vádlott csatlakozott a védőjéhez. Utolsó szó jogán elmondta, hogy nem szándékosan követte el az emberölés bűntettét, véletlen baleset volt. Nagyon megviselték a történetek, az eset után öngyilkos akart lenni. A leírtakat fenntartja, sajnálja, hogy elvette más ember életét.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során az ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát alaposnak találta, míg a védelmi fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ítélet tábla nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatának, és a bizonyítás felvételével összefüggésben lévő aggályokat sem tapasztalt.

A fellebbviteli főügyészség jelezte az írásba foglalással, az iratok felterjesztésével kapcsolatos - a tisztességes eljárás követelményét figyelmen kívül hagyó - eljárási problémát, amelyet az ítélet tábla is észlelt. Az ügydöntő, érdemi határozat 2011. január 27. napján született az ügyben, ehhez képest a Be. 260.§ (4) bekezdésében foglaltakat figyelmen kívül hagyva rendkívül későn, 2012. január 5. napján érkeztek meg az iratok az ítélet táblához. Indokolatlanul, megmagyarázhatatlanul elhúzódott az indokolt ítélet írásba foglalása. Ez az eljárási mulasztás fennáll, azonban az addigi eljárási cselekmények törvényességét nem érinti, az ítélet megalapozottságára nincs kihatással.

Az elsőfokú bíróság tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Foglalkozott azokkal az adatokkal, körülményekkel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésének megnyugtató tisztázásához szükségesek voltak. Tényállási pontonként felsorakoztatta, és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kitűnik, hogy mire alapozta a tényállást. Gondolatmenete logikus, érvei meggyőzőek, azokkal az ítélet tábla mindenben egyetértett.

A bizonyítékok köréből külön kiemelendő a két, a beszámítási képességre vonatkozó, látszólag eltérő elmeorvos szakértői vélemény. Az elsőfokú bíróság e körben is maradéktalanul eleget tett bizonyítási kötelezettségének. A tárgyaláson meghallgatta a szakértőket. Ők azonosan foglaltak állást, nyilatkozatukkal kapcsolatban aggály nem merült fel. A bíróság megindokolta, hogy mi volt az oka, hogy eltérően nyilatkoztak a

vádlott elmeállapotának korlátozottsága kapcsán. A másodfokú bíróság semmi okot nem talált, hogy ebbe az irányba kiszélesítse a bizonyítást.

Az elsőfokú bíróság alaposan és kimerítően foglalkozott a vádlotti hivatkozásokkal a többi bizonyíték mellett. Összevetette a **T1 tanúval** kapcsolatos zaklatási oldalt - amellyel szorosan összefügg a magánlaksértés, lopás, rongálási cselekmény - a rendelkezésre álló egyéb adatokkal. Minden lényeges részletkérdéssel foglalkozott, pontról pontra kiemelte azokat a részeket, hogy melyek azok a személyi és egyéb bizonyítékok amelyek cáfolják a vádlotti védekezést. Végigvezette, hogy az érintett sértetti, és az ehhez kapcsolódó tanúk részéről elhangzott állítások melyik oldalt igazolják a cselekményekkel összefüggésben.

Logikai hiba, iratellenesség, helytelen megállapítás nem található a tényállásban és az ahhoz fűzött indokolásban e tekintetben.

A bizonyítékok mérlegelése szintén helyénvaló **T5 tanú** sérelmére elkövetett testi sértés vonatkozásában. Ebben az esetben két tanú támasztotta alá a sértetti előadást, továbbá az orvosi adatok, illetve az orvosszakértői vélemény a sérüléssel kapcsolatban.

A legsúlyosabb, élet elleni cselekmény vonatkozásában az elsőfokú bíróság szintén részletezte a vádlotti vallomásokat, amelyeket a nyomozás során és a tárgyaláson tett. A bíróság rámutatott a felvett vallomásokkal kapcsolatban, hogy melyek azok a lényeges körülmények amelyek mutatják, hogy hol, mennyiben módosított, változtatott előadásán a vádlott. Ezzel a cselekménnyel összefüggésben felmerült személyi, tárgyi bizonyítékok, a sértett feltalálási helye, helyszíni szemle adatai, meghatározóan a szakértői bizonyítás anyaga, egyéb adatok az eredeti vádlotti vallomást egyértelműen cáfolták külön-külön is számtalan részletében. A vádlott által elmondottak szerint nem kerülhetett sor a sértett megszűrésére. Az elsőfokú bíróság logikusan végigvitt bizonyítékokat értékelő tevékenysége, indokolása ebben az esetben is okszerűen felépített.

Mindent egybevetve az ítéletábra megalapozottnak találta az ölési cselekmény vonatkozásában is a tényállást.

Nem lehet külön kezelni a két ügyet, amelyek sértettjei **T1 tanú** és **sértett**. A zaklatáshoz rendelhető cselekményekhez szorosan kapcsolódik az idős asszony megölése. A bizonyítékokból egyértelműen kitűnik, hogy a vádlott miket követett el, miután szakított és elköltözött volt élettársáról, mi előzte meg a tragikus eseményt, mi vezetett **sértett** megöléséhez. Együtt kell vizsgálni a cselekményeket, külön-külön sikerrel védekezni nem lehet sem a villany lekapcsolása, vagy a garázskapu megmozdítása, sem a lakáskulcsot illetően. A 2007-től 2009. február 13. napjáig terjedő időszak történéseit egészében összeolvasva a feltárt bizonyítékok tükrében, fel sem merül, hogy más elkövetőben kell gondolkodni, illetőleg más felelősségi

konstrukcióban. A bizonyítékok olyan zárt láncolatot alkotnak, amelyek egyértelműen vádlott felelősségét mutatják.

Összességében, ami az ügyben a vád elbírálásához szükséges a relevancia körében, a bizonyítás hiánytalanul, megfelelően megtörtént. További bizonyítás felvétele szükségtelen.

A megyei bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, logikus értékelésével túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, melyet - a főügyészségi indítványnak megfelelően - az alábbiakkal kellett kiegészíteni, illetve pontosítani az iratok alapján.

A vádlottat az Esztergomi Városi Bíróság 2.TM.77/2008/2. számú 2008. szeptember 17. napján jogerős ítéletében ittas járművezetés vétsége miatt ítélte el, az elkövetés ideje 2007. december 19.

A történeti tényállás 5. pontjában írtakat a helyszíni szemle adatai és a tűzvédelmi szakértő vélemény alapján az alábbiakkal:

A két helyiségből álló iroda első helyiségében - melyben a vádlott a tüzet okozta - a linóleum borítás alatt parketta volt, továbbá egy-egy fa íróasztal, mögöttük futószőnyeg, rajtuk számítógép konfigurációk, iratok, íróeszközök, fax-készülék, az üvegezett kirakatok mögött mindkét oldalon két-két függöny, a bejárati ajtóval szemközti falon plafonig érő szekrények, bennük iratok. A vádlott a faszéngyújtót nagy területen, a bejárati ajtótól a helyiség szemközti faláig locsolta szét. A tűz azért nem terjedt tovább, mert a folyadék a padozaton egymással össze nem függő tócsákba gyűlt.

A 7/a. tényállási pontban két helyen egy elírást kell kijavítani, mert a cselekmény elkövetési ideje 2009. február 13-án történt, amikor sértett 78 éves volt.

Fenti kiegészítésekkel, helyesbítéssel az elsőfokú tényállás minden szempontból megalapozott, aggályoktól, hibáktól és hiányosságoktól mentes, ezért erre a tényállásra alapította a másodfokú bíróság is a határozatát. A bizonyítékok mérlegelését támadó - felmentésre irányuló - védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek, hiszen az első fokon eljáró bíróság okszerű bizonyíték értékelő tevékenységének felülmérlegelésére nincs törvényes lehetőség.

A vádlott bűnösségére helyesen vont le következtetést valamennyi terhére megállapított bűncselekmény vonatkozásában az elsőfokú bíróság, a minősítések tekintetében azonban részben tévedett.

Az 5. pontban rögzített tényállásból, a bizonyítékok értékeléséből következően a vádlott felelőssége súlyosabban minősül. A vádlott szétöntötte az irodában a gyúlékony anyagot, a gócpontok azonban egyrészt nem voltak folytonosak, másrészt a tűzterhelés nem volt olyan fokú, hogy a tűz folyamatosan továbbterjedt volna. A vádlott távozott a helyszínről, az égési folyamat azonban nem terjedt át a berendezésre, padlóburkolatra akként, hogy a súlyosabb kár bekövetkezett volna, holott annak az esélye fennállt. Ezért helytálló a fellebbviteli főügyészség indítványa, hogy a vádlott ezen cselekménye 1 rb. a Btk. 324.§ (1), (3) bekezdés a./ pontja szerint rongálás büntetnének a Btk. 16.§ szerinti kísérleteként minősül, mert szándéka legalább eshetőlegesen átfogta a tűz továbbterjedésének lehetőségét, amely az elfogadott tényállásból következően mindenképpen nagyobb kár bekövetkezését feltételezi.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője indítványozta, hogy az ítéltábla az élet elleni cselekményt előre kitervelten, aljas indokból elkövetett emberölés büntetnének minősítse, a magánlaksértés vonatkozásában pedig állapítsa meg a folytatólágosságot.

A védő és a vádlott nem kérték a nyilvános ülés elhalasztását a módosított indítványra tekintettel.

A Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a./ pontjában meghatározott magánlaksértés vétségének a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerinti folytatólágos elkövetése nem kétséges a rögzített tényállásból, amely részletesen leírja a vádlott és a sértett családja között megromlott kapcsolatot, a védett jogi tárgy többszörös megsértését.

Az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy az emberölés büntette kétszeresen minősül. Valóban helyénvaló az aljas indokból való elkövetés felhívása az előre kiterveltség mellett. Megállapítható, hogy alapjaiban bosszú motiválta a vádlottat az élettársa édesanyja irányába. Az ítélezési gyakorlat töretlen, hogy az ilyen motivációjú cselekmény aljas indokból elkövetettnek minősül. Ekként az emberölés minősítése helyesen, a Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés a./ és c./ pontjában meghatározott emberölés büntette.

A további cselekmények minősítése törvényes.

A részben eltérő minősítésre tekintettel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabása vált szükségessé.

A büntetiskiszabási körülményeket feltárta az elsőfokú bíróság azonban azok korrekcióra szorulnak. Enyhítőként kisebb nyomatékkaal értékelhető a vagyon elleni bűncselekménnyel okozott kár részbeni megtérülése. További súlyosító körülmény az élet elleni cselekmény kétszeres minősülése, a vádlott a minősített emberölést idős nő

sérelmére, orvul hajtotta végre **T1 tanú** sérelmére elkövetett korábbi bűncselekményei miatt elrendelt előzetes letartóztatásának megszüntetése után röviddel. Valamennyi bűncselekményt ellene folyamatban lévő büntetőeljárás, büntetőeljárások alatt hajtotta végre. Súlyosító körülmény a vagyon elleni cselekmények elszaporodottsága is.

A bűncselekmények elkövetéséért első fokon kiszabott büntetés - a feltárt bűnösségi körülmények értékelése mellett - szükséges és arányos joghátrány a másodfokú bíróság álláspontja szerint is. A halmazatban lévő legsúlyosabb élet elleni cselekményt a törvény 10-15 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendelte büntetni az elkövetéskor hatályos Btk. szerint. A határozott tartamú szabadságvesztés maximális tartama 20 év, amelyet indokoltnak talált az ítélőtábla a büntetési célok kifejezésére. A minősítés megváltoztatása három cselekményt érintett az irányadó tényállásból következően, amely önmagában a súlyosítás irányába hatna - a vádlott terhére fellebbezés nem volt -, ezzel szemben olyan enyhítő körülmény nem merült fel, amely indokolná a büntetés enyhítését. A tárgyi és személyi oldalról a törvényi maximumban indokolt a büntetés kiszabása. Az emberi élet, mint védett jogi tárgy, a büntetéskiszabásnál kimagasló szinten van.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítélőtábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.111/2010/35. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén, az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. június hó 6. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 9.B.1067/2009/33. számú ítélete meg nem változtatott részében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. június hó 6. napján

. Kovács Tamás sk.
tanács elnöke

a kiadmány hiteléül kiadó